

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Hany Veberové a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i., IČO 68378271,**
se sídlem v Praze 8, Na Slovance 1999/2
zastoupeného JUDr. Tomášem Tomšíčkem, advokátem,
se sídlem v Plzni, Vlastina 602/23, PSČ 323 00

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
se sídlem v Praze 1, Karmelitská 529/5, PSČ 118 12

o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 14. 2. 2020
č. j. MSMT-24314/2019-8

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 14. 2. 2020, č. j. MSMT-24314/2019-8, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce, advokáta JUDr. Tomáše Tomšíčka.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „žalovaný“) ze dne 14. 2. 2020, kterým byla žalobci zamítnuta jeho žádost o poskytnutí podpory registrační číslo CZ02.1.01/0.1/0.0/0.0/18_046/0016092 s názvem *Extreme Light Infrastructure Laboratoře* s odůvodněním, že v posuzovaném případě, byť se jedná o nenárokovou dotaci, na jejíž poskytnutí žalobci nevznikl právní nárok, byla porušena základní procesní práva žalobce garantovaná žalobci obecným způsobem na úrovni článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a na základě zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.
2. Žalobce v podané žalobě popsal dosavadní průběh řízení a skutkový stav, který předcházel vydání napadenému rozhodnutí a v bodě 3 žaloby uvedl skutkové a právní důvody, na jejichž základě považuje napadená rozhodnutí za nezákonná. Žalobce je přesvědčen o tom, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť v řízení, které předcházelo jeho vydání, došlo ze strany žalovaného k tak podstatnému porušení ustanovení o řízení, která jsou uvedena v pravidlech žalovaného a v souvisejících právních předpisech, což mělo za následek vydání nezákonného rozhodnutí ve věci samé. Vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný bezprecedentním způsob vybočil ze všech mezí, jež je povinen při své rozhodovací činnosti respektovat, a která mu stanovují obecně závazné právní předpisy i pravidla, která si žalovaný sám pro přidělování dotací dopředu stanovil.

Žalobní body

3. Žalobce namítl, že postupem žalovaného vznikly dvě verze hodnocení téže žádosti o podporu projektu. Podle tvrzení žalovaného, se jedná 1) o verzi pracovní a 2) o verzi finální, přičemž obě verze hodnocení přidělují žádosti o podporu projektu shodné bodové ohodnocení, ovšem obsahově se výrazně liší. Tyto zásadní obsahové odchylky podle názoru žalobce nemohou z podstaty věci vést ke stejným závěrům v bodovém hodnocení. Žalobce namítl nesprávnost postupu žalovaného, pokud byly vydány dvě verze hodnocení se stejným bodovým ziskem, namítal dobu vzniku hodnocení, která byla zveřejněna žalobci až v lednu 2020. Proto vyvolávají pochybnosti o tom, zda pracovní i konečná verze hodnocení existovaly již v době, kdy bylo mylně zpřístupněno pracovní hodnocení žalovanému v říjnu 2019. Žalobce rovněž namítal, že není zřejmé, kdo je autorem původního hodnocení a tak vzniká otázka, zda žalovaný dokázal dostát pravidlům, která si pro hodnocení žádosti o podporu o dotaci sám stanovil. Jde tedy zejména o pravidlo, že každý projekt bude posouzen nezávisle všemi členy hodnotící komise, a že konečné hodnocení je výsledkem společného projednání těchto individuálních hodnocení s tím, že konečné závěry vznikají a jsou formulovány až po společném projednání. Vytvořením dvou verzí hodnocení žádosti tak vznikla nedůvodná a neodůvodnitelná disproporce mezi věcným a bodovým hodnocením žádosti. Není zřejmé, zda konečná verze existovala v den, kdy byla pracovní verze zpřístupněna žalobci. Není ani zřejmé, zda byl dodržen předepsaný způsob projednání a hodnocení projektů hodnotící komisí a celý tento postup žalovaného je z těchto důvodů netransparentní a v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů.
4. Žalobce rovněž namítl, že žalovaný v reakci na žalobcem podané připomínky k první verzi hodnocení dopisem ze dne 10. 12. 2019 anuloval jak hodnocení samotné, tak i k němu podané připomínky žalobce. Takový postup však žalovanému neumožňuje ani správní řád, ani samotným žalovaným vytvořená pravidla. Pravidla totiž anulování připomínek jako

způsob jejich vyřízení vůbec neupravují, proto se jedná o postup zcela svévolný. Kromě toho byl proveden formálně zcela nedostatečným způsobem, když došlo k vydání nedatovaného písemného sdělení osoby, jejíž funkční zařazení není ve sdělení uvedeno a není zřejmé ani z dokumentu, ostatně není zřejmé ani to, že jde o výstup právě žalovaného správního orgánu – Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Takovým procesním předpisem neupravený úkon žalovaného coby ústředního správního orgánu nemůže mít žádné právní následky a žádné účinky nemohou být takovému úkonu přiznány.

5. Žalobce rovněž namítl, že žalovaný svým postupem, kdy anuloval žalobcem podané připomínky k první verzi hodnocení, fakticky odmítl tyto připomínky vypořádat, což je v rozporu s Pravidly i se správním řádem. Žalovaný tím porušil právo žalobce vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a fakticky odmítl připomínky žalobce jakkoli vypořádat.
6. Žalobce rovněž namítl, že žalovaný svou odpovědí na připomínky žalobce ke druhé verzi hodnocení ve formě zápisu z jednání přezkumné komise ze dne 27. 1. 2020 znovu fakticky odmítl jejich vypořádání, když k jednotlivým bodům připomínek pouze mechanicky opakoval stejná tvrzení, tedy že připomínky se týkají odborného názoru hodnotící komise, které přezkoumávat nelze. Uvedený postup je v rozporu s bodem 10.1 Pravidel, jelikož žalobce své připomínky formuloval tak, aby splňovaly podmínky pro přezkum a pro hodnocení, tedy aby nebyly podány marně. I přes to, že většina připomínek žalobce naplňuje některý z důvodů pro posouzení podle kapitoly 10.1. Pravidel, se jimi žalovaný věcně nezabýval a tím došlo k porušení uvedeného ustanovení. Tyto skutečnosti činí rozhodnutí žalovaného vnitřně rozporným, když na straně jedné žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že připomínky by podány podle kapitoly 10.1 Pravidel, zatímco v zápisu z jednání přezkumné komise pak uvádí, že připomínky v souladu s touto kapitolou nejsou.
7. Žalobce namítl rovněž chybějící metodiku hodnocení, když připomínky žalovaného k projektu jsou neutříděnými soubory námitek, z nichž není zřejmé, jakou mají váhu. Připomínky žalovaného proti rozpočtu se týkají jeho dílčích částí a převážně marginálních aktivit v projektu. Potřebnost projektu při tom byla vyhodnocena tak, že projekt získal plný počet bodů, byl proto uznán za projekt za potřebný, užitečný a zcela smysluplný. V kritériu 2.2. - Věcný obsah a relevantnost aktivit - však projekt obdržel pouze šest bodů z patnácti možných a není zřejmé, z čeho hodnotitel usuzoval na potřebnost projektu, když zřetelně ne z věcného obsahu projektu a relevantnosti jednotlivých aktivit. Bez vzájemné kooperace jednotlivých vzájemně svázaných kritérií je pravděpodobné, že hodnocení projektu provedly a posuzovaly přinejmenším dvě odlišné osoby.
8. Podle názoru žalobce postup žalovaného při rozhodování o poskytnutí podpory byl zejména po zjištění vlastních procesních chyb značně svévolný a představuje zjevný excés. Žalobci se nedostalo řádného procesu v souvislosti s hodnocením jím podané žádosti o poskytnutí podpory a v souvislosti s přezkoumáním jím podaných připomínek k hodnocení žádosti. Napadené rozhodnutí žalobce považuje za věcně i právně nesprávné, když žalovaný zcela nesprávně vyhodnotil dílčí část žádosti žalobce, vytvořil dvě značně odlišná hodnocení, která vytvářejí disproporci mezi bodovým a obsahovým hodnocením žádosti žalobce a anuloval připomínky žalobce k první verzi hodnocení, byť mu tento postup neumožňuje žádný právní předpis. Napadeným rozhodnutím byl žalobce zkrácen

na svých právech v důsledku porušení práv v předcházejícím řízení a rozhodnutí je tak v rozporu se zásadami předvídatelnosti, nediskriminace a transparentního postupu. Z tohoto důvodu žalobce navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Stanovisko žalovaného k obsahu žaloby

9. Žalovaný správní orgán ve vyjádření k podané žalobě zdůraznil, že podle jeho názoru je žaloba nedůvodná. Žalobce nebyl v průběhu řízení, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí, na svých právech nijak krácen a v postupu žalovaného nelze spatřovat jednání, které by bylo netransparentní a zakládalo nerovný přístup, jak žalobce ve své žalobě uvádí.
10. K jednotlivým žalobním tvrzením, která jsou v žalobě obsažena, žalovaný uvedl, že ze zápisu, který byl z jednání komise hodnotitelů ze dne 30. 9. 2019 pořízen, je zřejmé, že byl stanoven bodový zisk žádosti žalobce odhlasovaným výsledným počtem jedenatřiceti bodů. Ze zápisu z jednání hodnotící komise je patrná výsledná hodnotící tabulka projektu, která je součástí zápisu a byla jako taková schválena hodnotící komisí a podepsána zaručeným elektronickým podpisem předsedy komise dne 24. 10. 2019. Podle názoru žalovaného je běžné, že v rámci tvorby výsledného slovního komentáře k hodnocení dochází k úpravám a změnám v textu, jelikož jsou zaznamenávány různé poznámky členů komise. Finální text je tak kompilátem všech těchto komentářů. Slovní komentář, který se váže k bodovému hodnocení, byl finalizován a schválen hodnotící komisí dne 24. 10. 2019. Hodnotící tabulka se neliší od zpřístupněného hodnocení ze dne 2. 1. 2020, proto žalovaný nesouhlasí s námitkou žalobce, že není průkazné, kdo vytvářel hodnocení a že není jisté, kdy vznikla finální verze hodnocení. Hodnocení bylo jednoznačně výstupem komise hodnotitelů a je prokazatelné i datum jejího vzniku.
11. V případě posouzení žádosti a projektu žalobce zpracovávali podrobný podklad na jednání komise tři odborní hodnotitelé, jeden odborný hodnotitel ekonomického zaměření a jeden odborný hodnotitel se stavebním zaměřením. Jednalo se tak celkem o pět členů z celkových šesti členů komise. Na výsledném hodnocení se pak podíleli všichni členové komise v souladu s čl. 5 bodu 1 Statutu komise. Na jednání komise je vždy přítomen zapisovatel, jehož povinností je pořizovat zápis z jednání komise, jehož součástí je i výsledná hodnotící tabulka projektu. Žalovaný považuje za zcela účelové tvrzení žalobce, že v pracovní verzi hodnotící tabulky, která mu byla dne 30. 10. 2019 zpřístupněna, je v některých případech uveden text v první osobě jednotného čísla. Tato skutečnost sama o sobě nedokazuje, že by se na hodnocení žádosti a projektu podílela jediná osoba. Pracovní verzi hodnotící tabulky uložil zapisovatel dle pokynů příslušné vedoucí oddělení do elektronické složky na sdílený disk a tuto složku pak omylem zvolil příslušný pracovník při vkládání finálního hodnocení do systému MS2014+.
12. Zpřístupněním pracovní verze hodnocení dne 30. 10. 2019 tak došlo k tomu, že žalobci byly poskytnuty nesprávné podklady a připomínky předložené žalobcem ve lhůtě pro seznámení se s poklady byly podány na základě nerelevantních podkladů. Žalobce se vyjadřoval k podkladům, které nebyly podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Proto žalovaný nemohl podané připomínky vypořádat, neboť ty nesměřovaly vůči relevantním podkladům, o čemž byl žalobce informován dopisem ze dne 10. 12. 2019. Nato žalobce vyzval žalovaného k tomu, aby mu byly bezodkladně poskytnuty opravené podklady prostřednictvím informačního systému MS2014+, na což

žalovaný reagoval dne 20. 12. 2019, kdy uvedl, že správná a finální verze podkladů bude do systému nahrána a žalobci zpřístupněna dne 20. 12. 2019. Z důvodu odstranění vzniklých technických kompilací však došlo ke zpřístupnění pro žalobce až dne 2. 1. 2020. Po té byla žalobci opět dána možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a byla mu poskytnuta i patnáctidenní lhůta pro podání připomínek k podkladům. Zasláné připomínky pak byly vypořádány přezkumnou komisí na jejím zasedání dne 27. 1. 2020 a byly shledány jako nedůvodné.

13. Žalovaný má proto za to, že ačkoliv došlo k administrativnímu pochybení ve vztahu k uveřejnění pracovní verze hodnocení v průběhu řízení, nemělo toto pochybení vliv na celý průběh řízení a jeho následným napravením a řádnou komunikací s žalobcem nebyl žalobce nijak krácen na svých právech. Žalobci byly po celou dobu řízení zachovány lhůty pro vyjádření a byla mu dána možnost, aby se řádně seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí. Požadavek žalobce na provedení hodnocení jinými hodnotiteli se jeví nedůvodným, jelikož z pohledu věcného hodnocení jako takového nedošlo ze strany komise hodnotitelů ani ze strany žalovaného k žádnému pochybení.
14. Pokud jde o chybějící metodiku hodnocení, požadavek žalobce vyjádřený v žalobě považuje žalovaný za ryze účelový. Žalobci byla již z výzvy, která byla zveřejněna, známa hodnotící kritéria, která byla součástí přílohy výzvy. V příloze výzvy pak byly kromě hodnotících kritérií samotných uvedeny i návody pro hodnotitele, které stručně popisují, z jakých okolností je kritérium naplněno. Ve vztahu k tvrzení, že projektu nebyla poskytnuta dotace, ačkoliv byl projekt hodnocen v daném kritériu plným počtem bodů a jeví se jako užitečný a smysluplný, žalovaný poukázal na skutečnost, že jeho faktická smysluplnost a užitečnost sama osobě neimplikují jeho správnost z pohledu případného poskytnutí dotace.
15. Podle názoru žalovaného v řízení o žádosti žalobce postupoval správní orgán v souladu s právními předpisy a s výzvou pro podávání žádosti o poskytnutí dotace, když žádost žalobce posoudil, shromáždil podklady pro vydání rozhodnutí, s nimiž měl žalobce možnost se seznámit a vyjádřit se k nim, přičemž tyto připomínky žalovaný vypořádal a své rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobci jednoznačně zdůvodnil. Žalobce v žalobě nenamítá žádnou vadu řízení, která by měla za následek nezákonnost rozhodnutí o neposkytnutí dotace a žalovaný postupoval v průběhu celého řízení řádně a omyl, jehož se dopustil, byl v rámci řízení žalovaným napraven a neměl dopad na práva žalobce a na výsledek řízení jako takového. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Průběh řízení před správním orgánem

16. Ze spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, byly zjištěny následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:
17. Žalobce dne 28. 6. 2019 požádal o poskytnutí podpory na projekt *Extreme Light Infrastructure Laboratoře*, číslo registrace CZ02.1.01/0.0/0.0/18_046/0016092, v rámci výzvy č. 02_18_046 - *Výzkumné infrastruktury II v prioritní ose 1*. Celková výše požadované podpory dosáhla částky 109 807 500 Kč.
18. Vzájemná komunikace mezi žalovaným jako poskytovatelem dotace a žalobcem jako jejím příjemcem byla vedena prostřednictvím informačního systému MS2014+ ve smyslu

ustanovení § 18 odst. 5 zákona č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů.

19. Žalovaný správní orgán zhodnotil žádost a dne 30. 9. 2019 zasedala Komise hodnotitelů, která na svém jednání předloženou žádost na projekt posoudila a navrhla jej nedoporučit k poskytnutí podpory. Následně byl vypracován zápis z jednání této Komise, jeho součástí se stala mimo jiné i hodnotící tabulka se slovními komentáři, které se váží k jednotlivým hodnotícím kritériím. Tyto dokumenty byly elektronicky podepsány dne 24. 10. 2019.
20. Dne 30. 10. 2019 bylo hodnocení žádosti a projektu zpřístupněno žalobci v informačním systému MS2014+. Při tomto administrativním úkonu došlo ke zpřístupnění podkladů, jež byly podle žalovaného pouze pracovní verzí řádného ohodnocení. Jelikož si žalovaný v danou chvíli nebyl vědom svého omylu, řádně poskytl žalobci lhůtu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odstavec 3 správního řádu.
21. Žalobce využil svého práva a zaslal žalovanému své připomínky. Při přípravě vypořádání těchto připomínek žalovaný detekoval vzniklou chybu v podobě záměny pracovní a finální verze hodnocení. K omylu při nahrávání finální verze hodnotící žalovaným došlo i u zbývajících čtyř žádostí, které byly rovněž projednány na jednání komise dne 30. 9. 2019.
22. Na základě uvedeného žalovaný zaslal žalobci dopis, v němž ho informoval o tom, že po nahrání finální verze hodnocení mu bude opět poskytnuta nová řádná lhůta k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Následně byly ze strany žalobce podány ve stanovené lhůtě nové připomínky, které žalovaný vypořádal v rámci jednání přezkumné komise na zasedání dne 27. 1. 2020, kdy s obsahem tohoto vypořádání připomínek seznámil i žalobce.
23. Rozhodnutím ze dne 14. 2. 2020 byla žádost o poskytnutí dotace zamítnuta z důvodu, které žalovaný uvedl v odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Řízení před soudem

24. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před žalovaným správním orgánem z hlediska uplatněných žalobních bodů, jak byly žalobcem vyjádřeny v podané žalobě. Při přezkoumání a rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žalobce ani žalovaný správní orgán na výzvu soudu nepožádali výslovně o nařízení ústního jednání, vyjádřili tím svůj souhlas se zamýšleným postupem soudu rozhodnout ve věci samé bez nařízení ústního jednání. Městský soud v Praze proto postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Věc soud posoudil takto:

Včasnost žaloby

25. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno dne 14. 2. 2020. Podle § 72 s. ř. s. je lhůta pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu dva měsíce od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Žaloba byla k soudu podána datovou schránkou dne 14. 4. 2020 a byla tak podána včas.

Žalobní bod č. 1: dvě verze hodnocení se stejným bodovým ziskem – pochybnosti o autorství a době vzniku

26. Žalobce v první řadě namítl, že postupem žalovaného vznikly dvě verze hodnocení téže žádosti o podporu Projektu (podle označení žalovaného verze „pracovní“ a „finální“). Údajnou administrativní chybou byla dle žalovaného žalobci chybně zpřístupněna pracovní verze rozhodnutí. Žalobce ve své žalobě zpochybnil toto tvrzení žalovaného zejména s poukazem na to, že není zřejmé, zda finální verze rozhodnutí existovala již v den zpřístupnění verze žalobci.
27. Tato námitka je nedůvodná.
28. Ze správního spisu (zápis z jednání komise ze dne 30. 9. 2019) soud zjistil, že již tento den komise odhlasovala nedoporučení žádosti o podporu Projektu (pět hlasů pro, žádný proti, jeden člen komise se zdržel hlasování). Zároveň je z tohoto zápisu patrné, že už tento den byl stanoven výsledný počet bodů, který komise žádosti přidělila (31 bodů). Přílohou k tomuto zápisu byla finální hodnotící tabulka projektů. Tato finální verze hodnotící tabulky byla schválena již 24. 10. 2019 (ze správního spisu vyplývá, že tohoto dne byla digitálně podepsána). Při porovnání této digitálně podepsané verze tabulky a tzv. finální verze hodnocení žalobcova projektu, které bylo žalobci zpřístupněno dne 2. 1. 2020, soud zjistil, že se obě tyto verze shodují. Soud má proto za to, že se opravdu jednalo o administrativní pochybení na straně žalovaného, který omylem zpřístupnil žalobci dne 30. 10. 2019 pracovní verzi hodnocení, a nikoliv verzi, která byla komisí schválena a digitálně podepsána již dne 24. 10. 2019. Skutečnost, že tzv. pracovní verze hodnocení byla napsána v první osobě, pokládá soud za nerozhodnou. Soud považuje vysvětlení žalovaného, že se při hodnocení projektů do textu hodnocení postupně přidávají komentáře různých členů komise a text se postupně upravuje, za věrohodné.

Žalobní bod č. 2: anulování připomínek a jejich faktické nevypořádání

29. Žalobce dále namítl, že žalovaný pochybil, když anuloval jeho připomínky k tzv. pracovní verzi hodnocení a fakticky je tak nevypořádal. Takovýto postup není umožněn ani správním řádem, ani pravidly pro žadatele o dotaci. Postup žalovaného tak byl v rozporu se zásadou zákonnosti.
30. Tato námitka je nedůvodná.
31. Jelikož dle soudu ze správního spisu opravdu plyne, že žalobci byla omylem poskytnuta dne 30. 10. 2019 pracovní verze hodnocení, jeho následné připomínky se vyjadřovaly k nesprávným podkladům, tj. podkladům, které nebyly rozhodné pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. Podle tohoto ustanovení musí být účastníkům řízení dána před vydáním rozhodnutí ve věci samé možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Jelikož však pracovní verze hodnocení nebyla podkladem pro vydání rozhodnutí (tímto podkladem byla finální verze, která byla digitálně podepsána dne 24. 10. 2019), musí soud souhlasit se žalovaným, že připomínky žalobce k pracovní verzi hodnocení byly irelevantní, jelikož se nevyjadřovaly k (finálním) podkladům pro vydání rozhodnutí.
32. Postup žalovaného by bylo možné označit za svévolný a nesprávný v tom případě, kdy by svou chybu nenapravil a nedal by žalovanému opětovně patnáctidenní lhůtu pro podání připomínek k finálnímu hodnocení. Ze správního spisu však plyne, že poté, co žalovaný

zjistil své pochybení (zpřístupnění pracovní verze hodnocení), poskytl žalobci správné podklady (tj. finální verzi hodnocení) a určil mu v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, tj. umožnil mu podání připomínek.

33. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), např. rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6A 12/2001 - 51 (dostupný, stejně jako všechna rozhodnutí NSS, na www.nssoud.cz), zruší soud rozhodnutí správního orgánu pouze tehdy, pokud byly ve správním řízení tzv. vady podstatné. Cílem je zabránit přílišnému formalismu při hodnocení vad řízení. Soud je toho názoru, že v posuzovaném případě se jednalo o administrativní pochybení žalovaného a zrušení takového rozhodnutí pouze pro tento nedostatek by se rovnal přílišnému formalismu při hodnocení vad řízení. Jinak řečeno, žalobce nebyl zkrácen na svých právech, v souladu se zákonem mu byla (opětovně) poskytnuta lhůta na vyjádření se k (relevantním) pokladům pro vydání rozhodnutí, žalovaný své administrativní pochybení napravil, a soud proto vyhodnotil tuto námitku jako nedůvodnou.

Žalobní bod č. 3: odmítnutí vypořádání připomínek k finální verzi hodnocení

34. Žalobce dále namítl, že žalovaný fakticky odmítl připomínky žalobce k finální verzi hodnocení vypořádat, když u každé žalobcovy připomínky mechanicky opakoval, že se jedná o připomínky týkající se odborného názoru hodnotící komise, které nejsou podle bodu 10. 1 Pravidel přípustné.
35. Tato námitka je důvodná.
36. Podle bodu 10. 1 *Pravidel pro žadatele a příjemce – obecná část* mohou být podané připomínky posouzeny pouze v případě, že došlo „k porušení pravidel OP VVV ze strany ŘO, tzn. pouze v následujících případech: „1) *objektivní rozporu komentáře/odůvodnění stanoviska hodnotitele, resp. hodnotící nebo výběrové komise, s platnými právními a obdobnými normami či metodickými předpisy (tj. s výzvou či navazující dokumentací k výzvě, např. s Pravidly pro žadatele a příjemce OP VVV apod.); 2) komentář/odůvodnění stanoviska hodnotitele, resp. hodnotící nebo výběrové komise není v souladu s pravidly pro hodnocení a výběr projektů; 3) zřejmá chyba v odůvodnění/stanoviska hodnotitele, resp. hodnotící nebo výběrové komise (např. hodnotitel se kriticky vyjadřuje k chybějícímu, nikoliv nedostatečnému popisu některé části žádosti o podporu a žadatel v připomínkách prokáže, že je popis v žádosti o podporu obsažen; 4) nedodržení všech procesních postupů v procesu schvalování; 5) podjatost/střet zájmu/porušení mlčenlivosti a nestrannosti hodnotitele“.*
37. Soud ze správního spisu zjistil, že se dne 27. 1. 2020 sešla přezkumná komise, která posuzovala připomínky podané žalobcem k finálnímu hodnocení projektu. Ze zápisu z tohoto jednání soud zjistil, že připomínky žalobce byly v některých případech nedostatečně vypořádány, resp. na věcné vypořádání těchto připomínek přezkumná komise úplně rezignovala a pouze konstatovala, že se připomínky žalobce týkají odborného názoru hodnotící komise, a proto je nemůže přezkoumat. Soud však souhlasí s žalobcem, že v některých případech žalobcova připomínka nesměřovala proti odbornému názoru hodnotící komise, ale poukazovala např. na objektivní rozpor komentáře hodnotící komise s výzvou, a jako taková proto měla být přezkumnou komisí řádně vypořádána.
38. Tak např. připomínka žalobce, že podle pravidel platících pro výzvu není třeba vypracovat projektovou dokumentaci, pokud pro danou stavební práci není třeba stavební povolení,

nebyla ze strany přezkumné komise dostatečně vypořádána. Dále např. u připomínky ke kritériu 1.1 (struktura a velikost realizačního týmu) žalobce namítal, že „(...) *Odůvodnění snížení bodového ohodnocení jsou neopodstatněná, protože informace požadované hodnotitelem nebyly požadovány výzvou. (...) Podrobnější rozbor Realizačního týmu nebyl proveden, protože jej Výzva nevyžadovala a mzdové náklady ani nejsou hrazeny projektem.*“ Z finální verze hodnocení soud zjistil, že u tohoto kritéria hodnotící komise mj. uvedla: „(...) *Celkově je realizační tým velmi robustně nastaven (...), což je neobvykle vysoké číslo. Pokud by průměrné osobní náklady dosahovaly cca 500 tis. Na FTE osobu a rok, jedná se celkem o $16,55 \times 3 \times 500000 = 24,825$ mil. Ze žádosti není zřejmé, z jakých prostředků budou tyto náklady hrazeny, neboť výše nepřímých nákladů nedosahuje ani polovinu této částky (...).*“ Z uvedeného je zřejmé, že žalobce poukazoval na objektivní rozpor komentáře hodnotící komise s výzvou. Tj. na skutečnost, kterou měla přezkumná komise podle bodu 10.1 pravidel (věcně) přezkoumat. Dle soudu je z výše uvedeného zřejmé, že se taková připomínka netýká „odborného názoru hodnotící komise“, jak ve svém zápisu uvádí přezkumná komise. Jako taková proto měla být tato připomínka věcně vypořádána.

39. Soud tedy shrnuje, že pokud žalobce v některých svých připomínkách upozorňoval např. na rozpor hodnocení projektu s výzvou (viz výše), nelze takové připomínky odmítnout s tím, že se jedná o „odborný názor hodnotící komise“. Takové připomínky měly být ze strany přezkumné komise věcně vypořádány. Pokud tedy byly takové připomínky označeny jako nedůvodné, aniž by došlo k věcnému vypořádání těchto připomínek, trpí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností. Vzhledem k tomu rozhodl soud o zrušení napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí.

Žalobní bod č. 4: chybějící metodika hodnocení

40. Žalobce uvedl, že z hodnocení není zřejmá žádná srozumitelná metodika hodnocení, ani to, jak se tvrzené nedostatky promítly do bodových srážek.
41. Tato námitka je nedůvodná.
42. Ze správního spisu soud zjistil, že v samotné výzvě (resp. v její příloze) k podávání žádostí o dotaci jsou uvedena hodnotící kritéria, podle kterých je každá žádost posuzována. Soud souhlasí se žalovaným, že udělení konkrétního bodového ohodnocení u každého kritéria pak závisí na odborném rozhodnutí hodnotitelů. Z výsledné hodnotící tabulky soud zjistil, že hodnotící komise u každého kritéria udělila určitý počet bodů, přičemž tento údaj byl zdůvodněn ve sloupci „*komentář HK*“. Soud proto nemá za to, že by v daném případě absentovala metodika hodnocení, jak tvrdí žalobce. Jinak řečeno, kritéria pro udělení bodů byla přehledně stanovena u každé kategorie (struktura a velikost realizačního týmu, potřeba projektu, věcný obsah a relevantnost aktivit atd.) a hodnotící komise je ve svém komentáři reflektovala. Žalobce následně vznesl proti tomuto hodnocení připomínky. Jak již bylo řečeno výše, pokud žalobce v hodnotícím komentáři identifikoval rozpor s výzvou, měl právo na to, aby tyto jeho připomínky byly přezkumnou komisí věcně vypořádány. Soud však nemá za to, že by z hodnocení projektu nebyla zřejmá srozumitelná metodika hodnocení, a tuto námitku proto považuje za nedůvodnou.

Závěr a náklady řízení

43. Soud vzhledem k výše uvedenému rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. V dalším řízení bude muset žalovaný u každé žalobcovy připomínky pečlivě posoudit, zda se opravdu jedná o připomínku zpochybňující „odborný názor hodnoticí komise“, nebo zda žalobce v dané připomínce namítá např. objektivní rozpor komentáře hodnoticí komise s výzvou. Pokud se nebude jednat o připomínku týkající se odborného názoru hodnoticí komise, je žalovaný povinen takovou připomínku věcně vypořádat.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce měl v této věci úspěch. Náhrada nákladů řízení ve výši 9 800 Kč představuje žalobcem zaplacený soudní poplatek z podané žaloby ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení žalobce JUDr. Tomášem Tomšíčkem, advokátem, tvořené odměnou a hotovými výdaji zmocněného zástupce. V dané věci jde o dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů a dva režijní paušály po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu).

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. září 2020

Bedřich

Mgr. Marek

předseda senátu